

Velikonoce: 78. Co má baptista dělat na Zelený čtvrtek?

Velikonoce

Co má baptista dělat na Zelený čtvrtek?

Jednou z nešťastných skutečností na tom být baptistou je, že málokdy rozumíte nebo dodržíte kalendář křesťanských svátků. Ve skutečnosti mnozí, kteří čtou tento článek, nebudou vědět, co je to „kalendář křesťanských svátků“.

Pro většinu baptistů je svátek jeden z těch anti-halloweenských večírků, které sbory pořádají, aby přilákaly malé skřítky a gobliny do Centra pro rodinný život na házení jablek a pytlíků s fazolemi.

Ale větší křesťanská tradice označuje kalendářní rok svátky, jejichž cílem je přizvat věřící k zamyšlení nad významnými okamžiky v životě Krista a jeho církve.

Jistě, my baptisté známe Vánoce, Velký pátek a Velikonoce. Slavíme dokonce i 4. červenec, Den památky obětí holocaustu a Den díkůvzdání, které jsme proměnili v kvazináboženské svátky s transparenty, muzikály a večeri v areálu. Ale málo víme o Zjevení Páně, půstu, Popeleční středě nebo o Zeleném čtvrtku, který je dnes. To je samozřejmě k naší škodě.

Tento čtvrtek před Velkým pátkem slaví křesťané všech barev a vyznání tři události poslední noci, kterou náš Pán strávil se svými apoštoly před ukřižováním: mytí nohou učedníkům, utrpení v Getsemanské zahradě a zradu Jidáše Iškariotského. Anglické slovo „maundy“ (z *Maundy Thursday* = *Zelený čtvrtek*) je odvozeno z latinského slova *mandatum*, což je vulgární překlad Ježíšových slov z Janova evangelia 13,34: „Nové přikázání vám dávám, abyste se milovali navzájem.“ (Mt 13,34).

Během tohoto Svatého týdne se tedy snažím o událostech Kristova umučení přemýšlet záměrněji než v posledních letech. Abych byl upřímný, je to poprvé, co slavím Zelený čtvrtek. Ale snad se to změní.

Ten večer, kdy Ježíš svolal své učedníky do horní místnosti k ustanovení poslední večeře, poklekl a umyl jim nohy. Nebylo to tak, že by jim nesloužil předchozí tři roky. Nepochybně je sytil, utěšoval a sloužil jim způsobem, který znali i neznali. Ale toho večera, kdy se shromáždili kolem stolu, aby se podělili o toto poslední společné jídlo, vzal Ježíš obyčejný hadr a umyvadlo s vodou a začal jim umývat nohy.

Myslím, že mnozí z nás si neuvědomují, jak ponižující to muselo být: kdyby nám Pán slávy na kolenou umýval nohy, kdyby věděl, že mu záleží na prachu mezi našimi prsty, na naší obřadní čistotě a na tom, abychom si navzájem sloužili. Když je Ježíš připravoval na tento poslední pokrm, umyl je, jako by byli kněžími, kteří byli vysvěceni k přípravě oběti. Jak málo věděli, že právě to se chystají udělat.

Když odcházeli z večeře, Ježíš je vzal do Getsemanské zahrady, kde je požádal, aby bděli a modlili se, zatímco on půjde dál do zahrady, aby byl sám s Otcem. Právě tam potil velké kapky krve. Právě tam spali učedníci, aniž by si byli vědomi kříže, který měl jejich Pán za ně brzy nést.

V Getsemanské zahradě je tajemství, něco svatého, tichého a neviditelného. Otec vzal svého Syna, jako kdysi Abraham, na tajné místo, kde ho připravil na porážku. Až na to, že tentokrát nebyl žádný náhradník. Pohár nemohl být předán jinému. Bylo to jen a jen jeho pití a on se zhluboka napil.

A pak je tu zrada Krista Jidášem Iškariotským. Autoři evangelií nám pečlivě dávají tušit, že můžeme identifikovat učedníka, který byl od svého narození určen k takovému odpadnutí. V umění a literatuře všech generací křesťanských dějin je Jidáš nepřitelem Božího království číslo jedna (nebo možná číslo dvě).

U Danta je to Jidáš, který se nachází na nejnižším stupni pekla. U Rembrandta se žalostný Jidáš sklání zlomený a zavržený před Sanhedrinem, zatímco se stříbrné mince válejí na zemi. Je temným stínem mezi společenstvím svatých, mouchou v masti vykoupených.

A přesto zjišťujeme, že náš Pán je i k němu laskavý, nikdy nepřátelský nebo zahořklý. Jsme nuceni dojít k závěru, že pokud je Ježíš schopen takto jednat s Jidášem, pak jistě můžeme stejně laskavě a milostivě jednat i s lidmi, kteří se dopustili menších zločinů.

Proto jsem se rozhodl, že tento Zelený čtvrtek budu slavit s věřícími, kteří mají více svátečních tradic, a společně budeme hledět ke kříži Velkého pátku a otevřenému hrobu velikonočního rána.

A zatímco národ přemýšlí, zda se ekonomika opět zvedne nebo zda se vyřeší různé konflikty po celém světě, připomínám si toho, který vstal z hrobu a porazil pekelného nepřítele, dokonce i smrt, aby dal lidem ne to, co jsme si zasloužili, ale to, co jsme si nezasloužili.

BENJAMIN COLE

[Baptist News Global](#)

Benjamin Cole

Benjamin Cole

Benjamin Cole je bývalý kazatel aktivní v životě SBC, sloupkař Baptist News Global, který často tweetuje o záležitostech konvence pod jménem Baptist Blogger. Benjamin Cole je také autorem v Religion News Service.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)